

Søren Krarup (DF):

I 1801 fattede præsten og fantasen Niels Blicher, far til Steen Steensen Blicher, en stor og betydningsfuld plan. Han ville skabe den evige fred i en ufredelig verden og udkastede til det formål den idé, at Europas fyrster skulle mødes og vedtage at fordømme al egennytte, hvorefter de skulle straffe egennytten, hvor som helst og hos hvem som helst den dukkede op.

Mærkeligt nok slog planen ikke an. Europas fyrster samledes ikke for at drive egennytten ud af menneskers verden, selv om tanken jo er stor og smuk og ville vinde tilslutning overalt, hvor menneskeheden diskuterer sin fremtid og fred. Problemet er kun egennytten. Problemet er det kun alt for virkelige og derfor egennyttige mennesker. Det var oplysningstiden, der tænkte sådan.

10 år tidligere havde franskmændene Maximilien de Robespierre været bevæget af samme idé og havde skrevet: Vi ønsker en tingenes orden, hvor alle lave og grusomme lidenskaber er tæmmede. I vort land vil vi erstatte egoismen med moral, æren med retskaffenhed, vaner med principper, velgørenhed med pligter.

Uendelig ædelt, uendelig menneskekærligt. Robespierre havde været lidenskabelig tilhænger af Nationalforsamlingens vedtagelse af menneskerettighederne i august 1789, hvor denne godhed skulle sættes endeligt i højsædet, og det var i lige forlængelse af menneskerettighedernes idealisme, da han som den franske revolutionsleder gennemførte rædselsregimet i 1794 og guillotinerede sine og fornuftens og menneskerettighedernes modstandere i massevis. Blodet flød i de parisiske rendestene, men menneskerettighedstænkningen triumferede.

Kl. 19.25
Ak ja, der er mange illusioner til. Og dyrkelsen af disse menneskerettigheder er en af tidens mest hårdnakkede. Men sandheden er jo, at ideen om det naturlige menneskes evige og universelle rettigheder er en frugt af oplysningstidens idealisme eller religiøsitet, hvor man sværmede for naturen og fornuften. Og sandheden er videre, at denne menneskerettighedsidé er en totalitær konstruktion, hvis konsekvens gang på gang har vist sig at blive guillotinen, skafottet, det hemmelige politi, nakkeskuddene, folkemordet.

Det er der grund til at betænke. Der er derfor også grund til at slå fast, at retssamfundet, det samfund, hvor lov og ret er i højsædet, ikke har haft en mere arg og farlig modstander end den totalitære tankegang, der ligger i menneskeret-

tighedsidealismen. Robespierre, Lenin, Stalin, Pol Pot, Honnecker – alle politikere, der svor til menneskerettighederne – intet var dem ligegyldigere og latterligere end lov og ret.

Lad os ikke glemme det i anledning af SF's paradedorslag i dag om at inkorporere FN-menneskerettighedskonventionerne i dansk ret. Ja, socialister, der pr. definition er totalitarismens børn, har alle dage sværmet for den idé, hvorved man kunne tyrannisere virkeligheden og menneskene. Men vi foretrækker lov og ret i landet frem for enhver bloddryppende idealisme.

Vi tager kort sagt afstand fra ånden og ordene i det beslutningsforslag fra dette socialistiske parti, der er på dagsordenen. Vi foretrækker en dansk ret, der bygger på sæd og skik i landet, ikke på de evige ideer, hvorved man tyranniserer menneskelivet.

Vil SF endelig spille på menneskerettighedskonventionerne, så kan man spørge: Hvad i gældende dansk lov strider imod disse konventioner? Hvorfor i alverden skal vi dog underlægge dansk ret overnationale konventioner i stedet for at spørge konkret, hvor dansk ret er i uoverensstemmelse med konventionerne? Hvorfor ikke lade dansk ret begynde i Danmark og stille sine spørgsmål herudfra?

Nej, principielt er det en bevægelse i totalitær retning, der ligger i beslutningsforslaget, og juridisk er det en ophævelse af dansk ret til fordel for abstrakte overnationale konventioner. Principielt og juridisk er beslutningsforslaget skadeligt. Vi siger et utvetydigt nej til det.

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig starte med det overraskende – eller forhåbentlig ikke overraskende: Den konservative folketingsgruppe er fuldstændig enig med den konservative justitsminister.

Det er vigtigt at slå fast her i starten, at når Danmark tiltræder internationale konventioner, så skal vi naturligvis efterleve dem, og det gør Danmark også. Danmark efterlever til fulde konventionernes krav, også selv om de ikke er inkorporeret i dansk ret.

Regeringen sørger for løbende at sikre, at dansk ret opfylder konventionernes krav, og det er ikke bare den nuværende regering og den nuværende justitsminister, det gjorde den forrige regering også med justitsminister hr. Frank Jensen, med justitsminister hr. Bjørn Westh, med justitsminister hr. Erling Olsen og med justitsminister fru Pia Gjellerup – så har jeg vist nævnt alle de fire, der var i de 10 år for Socialdemokratiet.